

Sygn. akt: I C 161/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2022 r. w K.

sprawy z powództwa Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K.

przeciwko H. B., A. K.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych H. B. i A. K. na rzecz powoda Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 26 504,80 zł (dwadzieścia sześć tysięcy pięćset cztery złote i osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 23 774,93 zł (dwadzieścia trzy tysiące siedemset siedemdziesiąt cztery złote i dziewięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 01.10.2020 r. do dnia zapłaty ,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza solidarnie od pozwanych H. B. i A. K. na rzecz powoda Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 4 926 zł (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia sześć złotych) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, a ponadto od pozwanej A. K. na rzecz powoda Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 1 653,32 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote i trzydzieści dwa grosze) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. przyznaje radcy prawnemu W. W. kwotę 1 500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora pozwanej A. K., której miejsce pobytu nie jest znane,

V. orzeka zwrot powodowi kwoty 2 100 zł (dwa tysiące sto złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 161/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 01.02.2021 r. powód Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. K. i H. B. kwoty 26 504,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot :

- 23 774,93 zł od dnia 01 października 2020 r. do dnia zapłaty,
- 1 351,59 zł od dnia 11 września 2018 r. do dnia 30 października 2019 r. ,
- 1 378,28 zł od dnia 01 listopada 2019 r. do dnia 30 września 2020 r.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego , za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia , którym jej zasądono , do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 7 września 2018 r. Starosta (...) reprezentowany przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. zawarł z pozwaną A. K. jako bezrobotnym umowę o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...). (...). (...).36.2018.KK, zgodnie z którą została przyznana pozwanej kwota 23 801 zł w celu dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej . Zgodnie z w/w umową pozwana zobowiązana była do podjęcia działalności gospodarczej do dnia 17 września 2018 r. oraz prowadzenia działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy, przy czym w ciągu 30 dni po upływie okresu 12 miesięcy pozwana zobowiązana była do przedłożenia do siedziby urzędu dokumentu potwierdzającego wywiązanie się z warunków w/w umowy tj. dokumentu potwierdzającego prowadzenie działalności gospodarczej przez okres 12 miesięcy. Z uwagi na fakt , iż pozwana uniemożliwiła PUP w K. dokonanie oceny prawidłowości wykonania umowy oraz nieudzielenia przez pozwaną żadnych informacji dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty, PUP w K. wezwał pozwaną w dniu 25 września 2019 r. do zwrotu spornej kwoty w terminie 30 dni od dnia odbioru wezwania, jednakże nie odniosło to skutku. W dniu 15 listopada 2018 r. pozwana dokonała zwrotu nierozliczonej kwoty 26,07 zł. W dniu 31 grudnia 2019 r. Powiatowy Urząd Pracy w K. ponownie wezwał pozwaną do zapłaty, jednakże wciąż pozwana nie dokonała zwrotu spornej kwoty. Wykonanie zobowiązań umownych na wypadek, gdyby pozwana nie wywiązała się z ciężących na niej obowiązków poręczył pozwany H. B.. Pismem z dnia 30 kwietnia 2020 r. Powiatowy Urząd Pracy w K. wezwał tego pozwanego do zwrotu spornej kwoty, jednakże nie odniosło to oczekiwanego rezultatu. Na kwotę dochodzoną pozewem w wysokości 26 377,14 zł składa się kwota 23 774,93 zł tytułem należności głównej oraz kwota 1 351,59 stanowiąca odsetki ustawowe naliczone od kwoty 23 774, 93 zł od dnia 11 września 2018 r. do dnia 30 października 2019 r. oraz kwota (...),28 od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 1 listopada 2019 r.

Pozwana A. K., której miejsce pobytu nie jest znane, zastępowana przez kuratora procesowego w osobie radcy prawnego W. W., wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła w szczególności , iż powód powołuje się na umowę z dnia 7 września 2018 r. o przyznaniu pożyczki w kwocie 23 801 zł , jednak nie przedłożył dowodu , że pozwana taką kwotę otrzymała . Z treści wezwania do zapłaty wynika, iż przyczyną domagania się zwrotu przyznanych środków jest uniemożliwienie dokonania oceny prawidłowości wykonania umowy oraz nieudzielenie informacji dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty. Powód w treści pozwu nie podaje na czym polegało nieumożliwienie przez pozwaną dokonania oceny prawidłowości wykonania umowy. Powód nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających uniemożliwienie przez pozwaną dokonania oceny prawidłowości wykonania umowy. Nie wiadomo również jakich informacji dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty nie udzieliła pozwana.

W replice na odpowiedź na pozew powód podniósł, iż pozwana w ramach zawartej z powodem umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...). (...). (...).36.2018.KK była zobowiązana m.in. do zapewnienia przeprowadzenia kontroli zakupionego wyposażenia , którego dotyczył wnioszek o dofinansowanie, a także przedłożenia dokumentów księgowych potwierdzających prowadzenie działalności gospodarczej . Pozwana pismem z dnia 19 sierpnia 2019 r. została poinformowana, że w dniu 2 września 2019 r. zostanie przeprowadzona przedmiotowa kontrola. Pracownicy, którzy pojechali w w/w dniu przeprowadzić wizytę sprawdzającą prawidłowość realizacji umowy o dofinansowanie nr (...). (...). (...).36.2018.KK zastali pod adresem wskazanym jako adres prowadzenia działalności gospodarczej ojca pozwanej, który poinformował, iż pozwana przebywa poza granicą. Powódka kilkakrotnie kontaktowała się z pozwaną za pośrednictwem poczty e-mail w związku z weryfikacją poprawności realizacji umowy, jednakże nie otrzymała żadnej wiadomości zwrotnej .

W piśmie procesowym pozwanej z dnia 23 kwietnia 2022 r. (k. 154), zastępowanej przez kuratora procesowego, pozwana podniosła, iż powód nie udowodnił zasadności dochodzonego roszczenia . Nie przedłożył dowodu przekazania pozwanej kwoty dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej. Zgodnie z umową pozwana była zobowiązana do podjęcia działalności gospodarczej od dnia 17 września 2018 r. i prowadzenia jej przez okres 12 miesięcy. Powód nie twierdzi, że pozwana nie prowadziła działalności gospodarczej przez wymieniony okres czasu. Powód przedłożył skierowane do pozwanej pismo z dnia 19.08.2019 r. informujące o wizycie sprawdzającej , które nie zostało przez pozwaną odebrane. Z treści notatki służbowej z dnia 02.09.2019 r. wynika, że pozwana przebywa za granicą. Wobec pobytu za granicą pozwana nie mogła uniemożliwić dokonania powodowi oceny prawidłowości wykonania umowy. Powód nie przedłożył dowodów potwierdzających otrzymanie przez pozwaną korespondencji wysłanej pozwanej za pośrednictwem poczty elektronicznej.

W piśmie procesowym z dnia 4 maja 2022 r. powód wskazał na postanowienia umowy naruszone przez pozwaną , podniósł, iż wszelka korespondencja mailowa wysłana przez powoda do pozwanej została przekazana na adres mailowy wskazany przez pozwaną we wniosku. Ponadto z wydruku z (...) wynika, iż adresem stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej a także adresem do doręczeń jest adres G. nr 32 lok. 1 , (...)-(...) K., , mimo tego pozwana pod tym adresem korespondencji nie odbiera. Pozwana nie poinformowała też powoda o zmianie adresu.

Pozwany H. B. przyznał, iż podpisał dokumenty w Urzędzie Pracy. Stwierdził, że nie ma za co płacić .

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 7 września 2018 r. Starosta (...) reprezentowany przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. zawarł z pozwaną A. K. jako bezrobotnym umowę o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...). (...). (...).36.2018.KK. Zgodnie z umową została przyznana pozwanej kwota 23 801 zł w celu dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej. Zgodnie z w/w umową pozwana zobowiązana była do podjęcia działalności gospodarczej do dnia 17 września 2018 r. oraz prowadzenia działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy, przy czym w ciągu 30 dni po upływie okresu 12 miesięcy pozwana zobowiązana była do przedłożenia do siedziby urzędu dokumentu potwierdzającego wywiązanie się z warunków w/w umowy tj. dokumentu potwierdzającego prowadzenie działalności gospodarczej przez okres 12 miesięcy.

Na podstawie w/w umowy pozwana była zobowiązana w szczególności do udzielania właściwych i rzetelnych informacji oraz wyjaśnień dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty , umożliwienia PUP w K. dokonania oceny prawidłowości wykonania umowy.

Zgodnie z umową pozwana była zobowiązana do zwrotu w terminie 30 dni od daty otrzymania wezwania , otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków w przypadkach określonych w § 5 ust. 3 umowy w tym w szczególności naruszenia innych warunków umowy niż określone w punktach od 1 do 9 w/w postanowień.

(dowód : umowa o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...). (...). (...).36.2018.KK k. 11-14)

Środki w wysokości wskazanej w umowie tj. 23 801 zł zostały pozwanej przekazane w dniu 11.09.2018r.

(dowód : wyciąg z rachunku bankowego k. 160, potwierdzenie wykonania przelewu k. 167)

W dniu 7 września 2018 r. pozwany H. B. udzielił poręczenia dotyczącego umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...). (...). (...).36.2018.KK, zobowiązując się jako poręczyciel do spłaty na rzecz Funduszu Pracy – Powiatowego Urzędu Pracy w K. zobowiązań A. K. z tytułu umowy dotyczącej przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej w wysokości 23 801 zł na wypadek, gdyby dłużnik swoich zobowiązań nie wykonał. Poręczenie obejmowało zobowiązania dłużnika istniejące w dniu udzielenia poręczenia jaki mogące powstać w przyszłości do wyżej wymienionej wysokości oraz do związanych z nią należności ubocznych w postaci odsetek i kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego.

(dowód : poręczenie k. 15)

Pozwana A. K. zgłosiła prowadzenie działalności gospodarczej w (...), wskazując jako datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej dzień 17.09.2018 r., miejsce wykonywania działalności G. nr 32 lokal (...) (...)-(...) K. i tożsamy adres do doręczeń.

(dowód : wydruk z (...) k. 159)

Pismem z dnia 19.08.2019 r. Powiatowy Urząd Pracy w K. poinformował pozwaną A. K., iż w dniu 2 września 2019 r. zostanie przeprowadzona wizyta sprawdzająca w miejscu zarejestrowania działalności wskazując, iż pozwana jest zobowiązana do umożliwienia pracownikom PUP w K. dokonania oceny prawidłowości wykonania umowy. Jednocześnie wezwano pozwaną do przygotowania zakupionego w ramach umowy wyposażenia oraz dokumentów księgowych firmy. Pismo to nie zostało przez pozwaną podjęte.

(dowód : pismo z dnia 19.08.2019 r. wraz z dowodem nadania)

W dniu 2 września 2019 r. pracownicy Urzędu Pracy w K. pojechali do pozwanej A. K. na wizytę sprawdzającą realizację umowy nr (...) (...) (...)36.2018.KK o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Od ojca pozwanej uzyskali informację, iż pozwana przebywa za granicą i nie ma z nią kontaktu.

(dowód : notatka służbowa z dnia 02.09.2019 r.)

Z uwagi na fakt, iż pozwana uniemożliwiła PUP w K. dokonanie oceny prawidłowości wykonania umowy oraz nieudzielenia przez pozwaną informacji dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty, PUP w K. wezwał pozwaną w dniu 25 września 2019 r. do zwrotu spornej kwoty w terminie 30 dni od dnia odbioru wezwania. Pismo to zostało doręczone pozwanej zastępczo do rąk dorosłego domownika oraz poręczycielowi H. B. w dniu 1 października 2019 r.

(dowód : pismo z dnia 25 września 2019 r. wraz z dowodem doręczenia k. 16-18)

W dniu 15 listopada 2018 r. pozwana dokonała zwrotu nierozliczonej kwoty 26,07 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda w szczególności w postaci umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej (k. 11- 13), poręczenia (k. 14), potwierdzenia przelewu kwoty pożyczki (k. 160-161), korespondencji kierowanej do pozwanych (k. 16-18, 143-145), notatki służbowej z wizyty sprawdzającej (k. 146) które nie były przez strony kwestionowane, nie budziły też zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności.

W ocenie Sądu powód wykazał przedłożonymi w sprawie dowodami, iż strony – powoda i pozwaną A. K. łączyła umowa o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej nr (...) (...) (...)36.2018.KK zawarta w dniu 7 września 2018 r., iż pozwana otrzymała wskazaną w umowie kwotę dofinansowania, a także, iż pozwana nie wywiązała się z określonych w umowie obowiązków w szczególności uniemożliwiła dokonanie oceny prawidłowości wykonania umowy oraz nie udzieliła informacji dotyczących sposobu wykorzystania przyznanej kwoty. Pozwana nie odbierała kierowanej do niej korespondencji na adres wskazany w umowie, nie poinformowała powoda o zmianie adresu prowadzonej działalności. W dniu 2 września 2019 r. nie przebywała w miejscu prowadzonej działalności, przebywając za granicą. Również po tym terminie nie udzieliła wyjaśnień dotyczących wykonania umowy, nie przedłożyła dokumentów księgowych firmy. Powyższe stosownie do § 5 ust. 3 łączącej strony umowy uprawniało

powoda do żądania zwrotu w terminie 30 dni od daty wezwania , otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami naliczonymi od dnia otrzymania środków .

Wskazać należy, iż stosownie do przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy instrumentami rynku pracy wspierającymi podstawowe usługi rynku pracy są m.in. dofinansowanie wyposażenia miejsca pracy, podjęcia działalności gospodarczej, kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa. Zgodnie z przepisami tej ustawy Starosta jest uprawniony przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia (art. 46 ust. 1 pkt 2). Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków. W przypadku niewywiązania się z tych obowiązków dochodzenie roszczeń z tytułu zawartej umowy następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Szczegółowe warunki i tryb przyznawania przez starostę z Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, zwanych „dofinansowaniem” reguluje Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej z dnia 14 lipca 2017 r. Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia podstawą dofinansowania udzielonego bezrobotnemu jest umowa zawarta przez starostę z bezrobotnym, zwana „umową o dofinansowanie”. Umowa o dofinansowanie powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązania bezrobotnego. Formą zabezpieczenia zwrotu dofinansowania może być w szczególności poręczenie.

Przedstawiona przez powoda umowa o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej łącząca powoda z pozwaną odpowiada w/w przepisom, z których wynika w szczególności obowiązek zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszenia zostały innych warunków umowy dotyczących przyznania tych środków.

Powód wykazał też , iż pozwany H. B. zobowiązał się do spłaty na rzecz powoda zobowiązania A. K. wynikającego z w/w umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej na wypadek , gdyby dłużnik swoich zobowiązań nie wykonał, przedkładając podpisane przez pozwanego w dniu 7 września 2018 r. poręczenie.

Wskazać należy , iż zgodnie z treścią art. 876 § 1 kc przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Stosownie do treści §2 przywołanego przepisu oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności złożone na piśmie. W braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jako współdłużnik solidarny (art. 881 kc).

Mając powyższe okoliczności na względzie roszczenie powoda co do zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 26 504 , 80 zł należało uznać za zasadne . Powód uprawniony był zgodnie z umową do żądania od pozwanych zapłaty solidarnie :

- kwoty udzielonego pozwanej dofinansowania w wysokości 23 801 zł pomniejszonego o dokonaną przez pozwaną wpłatę w dniu 15.11.2019 r. kwoty 26,07 zł – tj. kwoty 23 774,93 zł tytułem należności głównej,

- kwoty 1 351,59 zł jako odsetek ustawowych naliczonych od kwoty należności głównej 23 774,93 zł za okres od dnia 11 września 2019 r. (data udostępnienia pozwanej środków) do dnia 30 października 2019 r. jako naliczonych zgodnie z § 5 ust. 3 umowy ,

- kwoty 1378,28 zł jako odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty należności głównej 23 774, 93 zł za okres od dnia wymagalności roszczenia tj. 1 listopada 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. jako naliczonych na podstawie art. 481 § 1 kc.

Co do roszczenia odsetkowego Sąd uznał za uzasadnione żądanie pozwu zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej tj. 23 774,93 od dnia 1 października 2020 r. do dnia zapłaty jako znajdujące oparcie w treści art. 481 § 1 kc. Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie pozwani pozostawali w zwłoce od dnia 1 listopada 2019 r. , przy czym odsetki za okres od 1 listopada 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. powód skapitalizował i przedstawił jako żądanie zapłaty kwoty 1 378, 28 zł.

Natomiast Sąd nie uwzględnił żądania pozwu zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot : 1 351,59 zł od dnia 11 września 2018 r. do dnia 30 października 2019 r. i 1 378,28 zł od dnia 01 listopada 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. , ponieważ żądanie dotyczy zasądzenia odsetek za okres , za który zostały one wyliczone . Ponadto zgodnie z treścią art. 482 § 1 kc co do zasady od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa (chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy). W konsekwencji Sąd roszczenie odsetkowe w tym zakresie oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanych , przy czym Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda koszty procesu , na które składały się opłata od pozwu w kwocie 1326 zł oraz koszty zastępstwa prawnego powoda ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w kwocie 3600 zł . Ponadto Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów spowodowanych przez pozwaną a mianowicie poniesione przez powoda związane z doręczeniem korespondencji przez komornika w kwocie 95,02 zł i 58,30 zł (k. 92, 101) oraz koszty uiszczonej i wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora w kwocie 1500 zł.

O wynagrodzeniu radcy prawnego W. W. , kuratora ustanowionego dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej A. K. , Sąd rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych mając na uwadze nakład pracy kuratora, wartość przedmiotu sprawy, udział kuratora w rozprawie , dość skomplikowany charakter sprawy.

Jednocześnie na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd orzekł o zwrocie powodowi niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora w kwocie 2 100 zł.